

3.2 ส่วนเนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่องของบทนิพนธ์ จะแบ่งออกเป็นกี่บทก็ได้ตามความจำเป็นขึ้นอยู่กับผู้วิจัยและกรรมการควบคุมบทนิพนธ์เห็นสมควร ซึ่งบทนิพนธ์ส่วนใหญ่ที่ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) มักจะแบ่งออกเป็น 5 บท คือ บทนำ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับส่วนบทนิพนธ์ที่ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) มักจะแบ่งออกเป็น 5-6 บท ตามความจำเป็น โดยบทที่ 1 เป็นบทนำ และบทสุดท้ายเป็นบทสรุปส่วนเนื้อเรื่องของบทนิพนธ์ โดยทั่วไปที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย ประกอบด้วยบทต่าง ๆ จำนวน 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ (Introduction)

ควรประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. **ที่มาและความสำคัญของปัญหา (Background and significance of the problem)** กล่าวถึง ความเป็นมาของปัญหา ประเด็นสาระสำคัญของหัวข้อที่นำเสนอแนวคิดหลักการสำคัญ จากการประมวลมาจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และความจำเป็นที่จะต้องศึกษาวิจัยในปัญหานั้น เพื่อความก้าวหน้าของวิทยาการในแขนงนั้น รวมถึงการกล่าวถึงประเด็นสำคัญที่ผู้ทำบทนิพนธ์ประสงค์ที่จะค้นหา คำตอบ โดยใช้แนวทางการวิจัย ตลอดจนข้อความที่ชี้ให้เห็นว่าเมื่อทำวิจัยแล้วเสร็จ จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร

2. **วัตถุประสงค์การวิจัย (Research objectives)** เป็นข้อความที่ระบุเป้าหมายที่ผู้ทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระต้องการค้นหาข้อเท็จจริงในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่นิยมเขียนขึ้นต้น ด้วยคำว่า “เพื่อ...” เช่น เพื่อศึกษา... เพื่อพัฒนา... เพื่อวิเคราะห์... เพื่อสังเคราะห์... และเพื่อประเมิน... เป็นต้น ส่วนภาษาอังกฤษนิยมขึ้นต้นด้วยคำว่า “to” เช่น to study..., to develop..., to analyze..., to synthesize..., และ to evaluate... เป็นต้น ถ้ามีวัตถุประสงค์หลายข้อนิยมเขียนเป็นข้อ ๆ โดยเรียงลำดับตามเป้าหมายที่จะทำการวิจัย

3. **สมมติฐานการวิจัย (Research hypotheses) (ถ้ามี)** เป็นข้อความที่กำหนดขึ้นเพื่อคาดคะเนถึงผลการวิจัยที่จะเกิดขึ้นว่าจะจะเป็นลักษณะใดหรือมีผลอย่างไรทั้งในเชิงปริมาณหรือ เชิงคุณภาพ ซึ่งนิยมเขียนเป็นข้อ ๆ โดยมีสาระสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. **ขอบเขตการวิจัย (Scope of study)** เป็นข้อความที่กำหนดให้ชัดเจนลงไปว่าการวิจัยครั้งนี้จะทำอะไร ปริมาณเท่าใด กระทบกับใคร สิ่งใด และ/หรือกระทำ เมื่อใด เพื่อให้การวิจัยสามารถกระทำได้สำเร็จภายในเวลา ภายใต้กรอบของปัญหาและความต้องการที่ระบุไว้ในความ

เป็นมาและความสำคัญของปัญหาและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยทั่วไปนิยมกำหนดขอบเขตของการวิจัยใน 3 ประเด็นดังนี้

4.1 เนื้อหาสาระ (Content) กล่าวถึง ขอบเขต ของเนื้อหา ปริมาณงาน เทคนิคที่ใช้ วิธีการที่ใช้ ทฤษฎีที่ใช้ ลักษณะข้อมูล และเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

4.2 พื้นที่หรืออาณาเขต (Area) กล่าวถึง พื้นที่ในการวิจัย พื้นที่ศึกษาข้อมูล ขอบเขต อาณาเขต พันธะ รวมทั้งประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และจำนวนข้อมูล เป็นต้น

4.3 เวลา (Time) กล่าวถึง ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย เวลาในการศึกษาข้อมูล เวลาในการดำเนินการทดลองหรือการสังเกตผลและเวลาในขั้นตอนต่างๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการวิจัย

5. ข้อตกลงเบื้องต้น (Basic assumption) (ถ้ามี) เป็นข้อความที่กำหนดขึ้นเพื่อระบุความคิดพื้นฐานหรือข้อจำกัดบางประเด็นที่ผู้ทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระต้องการทำความเข้าใจกับผู้อ่านว่า การวิจัยครั้งนั้นมีข้อจำกัด มีข้อยกเว้น หรือมีข้อตกลงอะไรบ้าง ซึ่งจะต้องเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลต่อการวิจัยเท่านั้น มิใช่ประเด็นทั่ว ๆ ไป

6. นิยามศัพท์เฉพาะ (Definitions) เป็นข้อความที่อธิบายความหมายของคำสำคัญบางคำ (Keywords) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนั้น ซึ่งคำเหล่านั้นจะมีความหมายเฉพาะในการวิจัยครั้งนั้นเท่านั้น มิใช่เป็นความหมายทั่ว ๆ ไป โดยทั่วไปนิยมเขียนเป็นข้อ ๆ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Expected outcome) เป็นข้อความที่ร้อยเรียงถึงผลการวิจัยว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนั้น โดยอาจจะนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผน กำหนดนโยบาย ปรับปรุงกระบวนการทำงาน พัฒนา ระบบงานใช้ในการบริหาร ใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจ และใช้แก้ปัญหา เป็นต้น ในการเขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนั้นจะต้องสอดคล้องกับประเด็นปัญหาของการวิจัยที่ผู้วิจัย ยกขึ้นมาในความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา มิใช่ประโยชน์ที่เป็นข้อความเลื่อนลอยโดยที่ไม่ทำวิจัยเรื่องนี้ก็เขียนได้ การเขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ สามารถเขียนเป็นความเรียงหรือเขียน เป็นข้อ ๆ ก็ได้

บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม(Literature review)

ควรประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (Concepts and theories) เป็นส่วนที่ผู้ทำบทนิพนธ์ได้ทำการรวบรวม ทฤษฎี หลักการ แนวคิด เทคนิค วิธีการ และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนั้น โดยทำการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินสาระสำคัญดังกล่าวอย่างครอบคลุม กว้างขวาง และเจาะลึกในประเด็นที่จะศึกษาวิจัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่จะทำวิจัยอย่าง

ชัดเจน สมบูรณ์ และครอบคลุมตามที่ระบุไว้ขอบเขตของการวิจัย การเขียนในส่วนนี้นิยมนำเสนอประเด็นสำคัญเป็นข้อ ๆ ก่อนในตอนต้น หลังจากนั้นจึงนำเสนอรายละเอียดแต่ละข้อ ๆ หรือ แต่ละประเด็น ๆ โดยจะต้องสรุปให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวิจัยของตนอย่างไรและเกี่ยวข้องกับส่วนใด รวมทั้งแต่ละประเด็น ๆ มีความสัมพันธ์หรือมีการเชื่อมโยงกันอย่างไร ไม่ใช่แนะนำแนวคิดและทฤษฎีแต่ละประเด็น ๆ อย่างเลื่อนลอยปราศจาก การเชื่อมโยงเข้ากับงานวิจัยของตน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Related research) เป็นส่วนที่นำเสนอผลงานวิจัยที่มีผู้ทำมาก่อนทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนั้น โดยพิจารณาคำสำคัญจากชื่อเรื่องว่ามีความเกี่ยวข้องหรือใกล้เคียงกับชื่อเรื่องหรือประเด็นในการวิจัยมากน้อยเพียงใด รวมทั้งพิจารณาความใหม่หรือความเป็นปัจจุบัน โดยพิจารณาจากปีของการพิมพ์ ถ้ามากกว่า 10 ปีไม่ควรจะนำมาอ้างอิง (ยกเว้นเอกสารที่แสดงทฤษฎีที่เป็นจริง) ถ้าเป็นวิทยานิพนธ์ก็ควรพิจารณาระดับการศึกษาของการวิจัยเรื่องนั้นด้วย เช่น ถ้าเป็นดุษฎีนิพนธ์ก็ควรพิจารณางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในระดับดุษฎีนิพนธ์เช่นกัน ในการเขียนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นิยมเขียนอ้างอิงจากงานวิจัยในอดีตมาถึงงานวิจัยที่เป็นปัจจุบัน โดยนำเสนอเรียงลำดับจากปี พ.ศ. จากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย (Research methodology)

เป็นเนื้อหาส่วนสำคัญและถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของบทนิพนธ์ซึ่งผู้วิจัยจะต้องรายงานเกี่ยวกับแผนการและวิธีดำเนินงานเป็นลำดับ ก่อนลงมือทำการวิจัย รวมถึงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การสรุปผล อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะต่อไป การเขียนวิธีการดำเนินงานวิจัยมีรูปแบบการเขียนแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประเภท ของการวิจัย เนื้อเรื่อง และการออกแบบวิธีวิจัย ซึ่งการเขียนบทที่ 3 มีสาระสำคัญที่จะต้องพิจารณา ดังนี้

1. กระบวนการรวบรวมข้อมูล เป็นการอธิบายให้เห็นอย่างชัดเจน สมบูรณ์ และกะทัดรัด เกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล โดยให้เหตุผลของการเลือกข้อมูลนั้น ๆ ขั้นตอนโดยละเอียดเกี่ยวกับวิธีการรวบรวมข้อมูลนั้น โดยทั่วไปจะยึดหลัก 3 ประการ ได้แก่ ประการแรก ข้อมูลที่รวบรวมมาจะต้องตอบปัญหาการวิจัยได้ ประการที่สอง ระบุแหล่งที่มาของข้อมูลโดยละเอียด และประการที่สาม จะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้วิจัยในการนำข้อมูลมาใช้

2. กระบวนการกระทำกับข้อมูล เป็นกระบวนการที่จะต้องอธิบายถึง แผนงาน ขั้นตอน และวิธีการในการกระทำต่อข้อมูลที่รวบรวมมา โดยกำหนดถึงวิธีการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลอย่างชัดเจน มีการชี้แจงขั้นตอนการกระทำกับข้อมูลและการแปลความหมาย เช่น การตรวจสอบข้อมูล วิธีการเก็บข้อมูล ซึ่งอาจเป็นการสอบถาม การสังเกตการณ์ หรือการสัมภาษณ์ รวมทั้งวิธีการ

วิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยว่ามีวิธีการออกแบบอย่างไร เพื่อให้เหมาะสมกับข้อมูลที่รวบรวมมาได้ เพื่อให้สามารถนำมาใช้ยืนยันผลการวิจัยว่าเป็นสิ่งที่น่าเชื่อถือ

โดยทั่วไปการเขียนเนื้อหาวิธีดำเนินการวิจัยควรประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and sample) โดยที่ประชากร (Population) หมายถึง คน สัตว์ สิ่งของ หรือข้อมูล เป็นหน่วยข้อมูลทุกหน่วยที่ต้องการศึกษา การกล่าวถึงประชากร จะต้อง ระบุคุณสมบัติหรือคุณลักษณะ ขอบเขต และจำนวนของประชากรให้ชัดเจน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง (Sample) หมายถึง ส่วนหนึ่งของประชากรที่จะนำมาศึกษา ซึ่งต้องระบุขนาดของกลุ่มตัวอย่าง วิธีการและขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยละเอียดว่าใช้วิธีการใด คัดเลือกอย่างไร และได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนเท่าใด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research tools) เป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบสังเกตการณ์ (Observation form) แบบสัมภาษณ์ (Interview form) แบบทดสอบ (Test sheet) แบบประเมิน (Evaluation form) หรือเครื่องมือวิจัยอื่น ๆ โดยจะต้องระบุรายละเอียดของเครื่องมือว่ามีกี่หรือประเภทกี่ฉบับ แต่ฉบับต้องใช้ภายใต้สภาพแวดล้อมอย่างไร ใช้ในขั้นตอนใด มีวิธีการใช้อย่างไร และนำไปใช้อย่างไร รวมทั้งแจกแจงเกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ตลอดจนการวิพากษ์คุณภาพของเครื่องมือ เพื่อให้ผู้อ่านมั่นใจว่าเครื่องมือวิจัยที่ใช้มีมาตรฐานเชื่อถือได้

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collection) เป็นการอธิบายว่าการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนและวิธีการอย่างไร ใช้แบบแผนการดำเนินการอะไร หรืออ้างอิงตามแบบแผนของผู้ใด ซึ่งจะต้องอธิบายขั้นตอนนี้อย่างชัดเจน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ (Data analysis and statistics) เป็นการอธิบายถึงวิธีการจัดการกระทำกับข้อมูลที่ได้มา เพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยอาจแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ ที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย

สำหรับการเขียนเนื้อหาในบทนี้ อาจนำเสนอด้วยแผนภูมิหรือไดอะแกรมที่แสดงขั้นตอนต่าง ๆ ก่อนในตอนต้นบท เช่น เขียนผังไหล (Flowchart) บล็อกไดอะแกรม (Block diagram) ไดอะแกรมเครือข่าย (Network diagram) หรือไดอะแกรมขั้นบันได (Ladder diagram) เป็นต้น แผนภาพหลังจากนั้นจึงนำเสนอรายละเอียดในแต่ละขั้น ๆ ทั้งนี้เพื่อนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยในภาพรวมเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจก่อนลงสู่รายละเอียด

บทที่ 4 ผลการวิจัย (Results)

ผลการวิจัยเป็นบทที่นำเสนอผลการวิจัยที่เกิดจากการวิเคราะห์ ข้อมูลในรูปแบบของตารางหรือในรูปแบบอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะต้องนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามความจริง ในส่วนของการแปลผลนั้นควรแปลผลเฉพาะประเด็นสำคัญ ๆ เท่านั้น ไม่เขียนวกวนซ้ำซ้อน ต้องระมัดระวังการคัดลอกตัวเลขและการแปลความ ส่วนที่สำคัญในบทนี้ก็คือต้องไม่นำความคิดเห็นของผู้วิจัยเข้าไปอธิบายประกอบ

การวิเคราะห์ข้อมูลอาจมีอักษรย่อและสัญลักษณ์จำนวนมาก ผู้วิจัยอาจนำเสนออักษรย่อและสัญลักษณ์ก่อนที่จะนำเข้าสู่การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลก็ได้ ซึ่งโครงสร้างการเขียน เนื้อหาบทนี้ จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนแรก กล่าวถึง ผลงานวิจัยที่เกิดขึ้น โดยพิจารณาตามวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยจะต้องนำเสนอทีละประเด็น ๆ จนครบตามวัตถุประสงค์

ส่วนที่สอง กล่าวถึง ผลการศึกษาทางสถิติ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในรูปแบบของตาราง กราฟแท่ง กราฟวงกลม กราฟเส้น หรือรูปแบบอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

ส่วนที่สาม กล่าวถึง ผลการทดสอบสมมติฐาน (ถ้ามี) โดยการนำเสนอผลการทดสอบสมมติฐานทีละข้อ ๆ จนครบ เพื่อสรุปว่าผลการทดสอบนั้นสอดคล้องตามสมมติฐานหรือไม่โดยยังไม่ต้องอภิปรายผล

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ (Conclusions, discussions and suggestions)

เนื้อหาของบทนี้ควรประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. **สรุป (Conclusions)** เป็นส่วนที่แสดงบทสรุปความสำคัญจากการวิจัย โดยส่วนใหญ่จะแสดงวัตถุประสงค์งานวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัยที่ค้นพบ การเขียนเนื้อหาในบทนี้จะเป็นการเขียนด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่นำเสนอตัวเลขทางสถิติที่ซับซ้อน โดยถือว่าเป็นสรุปสาระสำคัญของการทำวิจัยตามวัตถุประสงค์ทีละข้อ ๆ

2. **อภิปรายผล (Discussions)** เป็นส่วนที่แสดงการให้เหตุผลว่า เพราะเหตุใดการวิจัยครั้งนี้จึงได้ผลเช่นนั้น ข้อค้นพบที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ มีประเด็นสำคัญ อะไรบ้างที่เป็นข้อสังเกต ในการอภิปรายผลส่วนนี้ผู้วิจัยจึงควรอภิปรายผลการวิจัยโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยต่าง ๆ ที่สรุปไว้ในบทที่ 2 ว่าผลการวิจัยมีความเหมือนหรือแตกต่างจาก แนวคิดทฤษฎีของผู้อื่นที่ได้สรุปไว้ในบทที่ 2 อย่างไร ซึ่งการอภิปรายผลการวิจัยสามารถทำได้ 2 แนวทาง ได้แก่ ผลการวิจัยดังกล่าวหมายความว่าอย่างไร ทำไม่จึงเป็นเช่นนั้น และผลการวิจัย ดังกล่าวสอดคล้องหรือ

ขัดแย้งกับผลการวิจัยในอดีตของผู้วิจัยใดบ้าง ซึ่งในการอภิปรายผลส่วนนี้ ผู้วิจัยสามารถเสนอความคิดเห็นส่วนตัวประกอบได้

3. ข้อเสนอแนะ (Suggestions)เป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาที่นำเสนอความคิดเห็นของผู้วิจัย เพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าเมื่อนำงานวิจัยเรื่องนี้ไปใช้ จะมีข้อเสนอแนะสำคัญ ๆ อะไรบ้าง และถ้าจะทำวิจัยในครั้งต่อไปในแนวทางเดียวกันนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญแนะนำที่จะให้นักวิจัยคนอื่นทำอย่างไร หรือเตรียมการอย่างไร โดยทั่วไปการเขียนข้อเสนอแนะจะแบ่งเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่ ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป สำหรับการเขียนข้อเสนอแนะการวิจัย จะต้องเป็นประเด็นที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยครั้งนี้จริง ๆ เท่านั้นไม่ควรเสนอแนะประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเป็นประเด็นที่ไม่ทำวิจัยเรื่องดังกล่าวนี้ก็เสนอแนะได้

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพเนื้อหาของการวิจัยอาจไม่จำเป็นต้องแบ่งออกเป็น 5 บท อาจจะมีมากกว่า 5 บทก็ได้ โดยมีส่วนประกอบที่แบ่งเป็นส่วนนำ ส่วนเนื้อเรื่อง และส่วนอ้างอิง เหมือนรายงานการวิจัยเชิงปริมาณแต่ความแตกต่างอยู่ที่รายละเอียดของส่วนเนื้อหา กล่าวคือ เนื้อหาอาจประกอบด้วยบทต่าง ๆ ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึงความเป็นมาของเรื่องที่วิจัย วัตถุประสงค์ และวิธีการวิจัย

บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม กล่าวถึงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ซึ่งอาจจะมีหรือไม่มีก็ได้)

บทที่ 3 และบทอื่น ๆ ที่รายงานผลการวิจัย ซึ่งอาจจะมีหลายบท

บทสุดท้าย สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ตัวอย่าง การวิจัยเรื่อง “ความเชื่อและพิธีกรรมการรำผีมอญ จังหวัดปทุมธานี” ของสุชีรา อินทโชติ (2553) เนื้อหาแบ่งออกเป็น 6 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม

บทที่ 3 ภูมิหลังของชาวมอญจังหวัดปทุมธานี

บทที่ 4 ความเชื่อและพิธีกรรมของชุมชนชาวมอญ

บทที่ 5 การรำผีมอญของชุมชนชาวมอญ

บทที่ 6 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

นอกจากนี้การวิจัยเชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Research) ซึ่งเป็นการศึกษาที่เน้นการพัฒนา เพื่อให้เกิดการค้นพบความจริงบางประการ อาจแนะนำเนื้อหาได้มากกว่า 5 บทก็ได้เช่นกัน